

รายงานสรุปการเสวนาเรื่อง

“ซอฟต์แวร์ไทย จะก้าวอย่างไรในเวทีอาเซียน” ครั้งที่ 3

เรื่อง การพัฒนาบุคลากรซอฟต์แวร์

วันอังคารที่ 5 มิถุนายน 2555

ห้อง 208 ชั้น 2 โซน G อาคารหอประชุมปัญญาภิวัฒน์ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ ถ.แจ้งวัฒนะ

องค์กรสนับสนุนการจัดการเสวนา ได้แก่

- สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ (PIM)
- กลุ่มบริษัท เอส เอส ซี ไอที (SSC IT Group)
- บริษัท การจัดการความรู้เอเชีย จำกัด (KM Asia Company)

วัตถุประสงค์ของการจัดเสวนา

1. เพื่อให้ผู้ประกอบการซอฟต์แวร์และผู้เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ในประเทศไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ.2558 (AEC 2015)
2. เพื่อให้ผู้ประกอบการซอฟต์แวร์เกิดการตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการกำหนดนโยบายเชิงพาณิชย์และการร่วมมือกันในประเทศรวมทั้งกับประเทศสมาชิก
3. เพื่อให้เป็นเวทีแห่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทั้งทางด้านเทคโนโลยีและการค้าของผู้ประกอบการ รวมถึงการระดมสมองหาแนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างไม่มีเสียเปรียบ
4. เพื่อรับทราบความต้องการของภาคเอกชนต่อองค์กรภาครัฐ และในทางกลับกันผู้ประกอบการจะได้รับทราบนโยบายของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์
5. เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นการทำแผนแม่บทของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทยเพื่อการก้าวต่อไปอย่างถูกต้องในเวทีอาเซียนก่อนที่จะถึงกำหนดในปี พ.ศ. 2558

รายละเอียดการเสวนา

รศ.ดร.พิสิษฐ์ ชาญเกียรติก้อง คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ – กล่าวเปิดงานการจัดการเสวนา “ซอฟต์แวร์ไทย จะก้าวอย่างไรในเวทีอาเซียน” ครั้งที่ 3

คุณไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว – กรรมการอาเซียน สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมเสวนา จำนวน 35 ท่าน พร้อมรายงานสรุปการเสวนาครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 โดยข้อมูลสรุปการเสวนาในแต่ละครั้ง ยินดีให้นำไปเผยแพร่ได้ ซึ่งทางผู้จัดงานจะมีการสรุปการเสวนาโดยผ่านช่องทาง Social network เช่น กลุ่ม “Knowledge Management Community”

คุณไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว – แนวทางการพัฒนาบุคลากรซอฟต์แวร์ของประเทศไทย ควรมีการ UNIQUE แต่ละท่านควรเลือกที่จะพัฒนาตนเองไปในมิติ ทั้ง 7 โดยเฉพาะไม่ว่าจะเป็น 1.Programmers 2.Tester 3.Document Specialist 4.Business Analyst (BA) 5.Software Architect (SA) 6.System Analyst (SA) 7.Project Manager (PM) เช่น หากต้องการเป็น Programmer ควรจะลงลึกไปว่าจะถนัดด้านใด JAVA, ภาษา C เป็นต้น

อ.เสาวณี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ – ทาง ม.กรุงเทพ ได้มีการสอนนักศึกษาเพื่อรองรับกระแสตลาดการเติบโตของเทคโนโลยีในอนาคต อย่าง Mobile Application และเห็นว่านักศึกษาที่เป็น IT ส่วนใหญ่จะไม่คล่องในเรื่องของการทำ document แต่ปัจจุบันบริษัทใหญ่ๆ จะมีการทำ ISO หรือ CMMI แล้ว

คุณธรรมรัช - มองว่าหากซอฟต์แวร์ไทยเทียบกับวงการกีฬา มีปัญหาเดียวกันคือ บุคลากรไทยขอการทำงานเป็น teamwork ขาดโค้ชที่ดี ขาดการ Management, นักศึกษาไทยมองเรื่องเงินเดือนเป็นตัวแปรหลักที่ในการเลือกสถานที่ทำงาน และขาดความคิดสร้างสรรค์, ทำงาน เด็ก IT ไม่ได้ผ่านการ Learning Technology ที่ถูกต้องอาจารย์ในมหาวิทยาลัยไม่เคยทำงานด้าน IT ทำให้บริษัทที่รับมาต้องเริ่มอบรมใหม่เพราะไม่มีพื้นฐานการอย่างสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ถือว่าเป็น model ที่ดีเพราะให้นักศึกษาฝึกงานตั้งแต่ปี 1, คู่แข่งขันที่มาแรงอย่างประเทศฟิลิปปินส์ เพราะเนื่องส่วนใหญ่ Outsource แต่ละบริษัทจะผ่าน Certification และเงินเดือนค่อนข้างต่ำ ถือว่าเป็นสิ่งที่น่ากลัวของซอฟต์แวร์ไทยมาก

คุณไพโรจน์ – ส่วนของ Document Specialist คุณไพโรจน์มองว่าคนไทยไม่ควรทำตรงนี้ หากมองในส่วนของ AEC คู่กับฟิลิปปินส์ไม่ได้ในเรื่องภาษาอังกฤษ

คุณวีรพล – Programmer ไทยควรพัฒนาภาษาอังกฤษด้วย ในสถาบันการศึกษาไม่ใช่สอนแต่การ coding อย่างเดียว ปัญหาของ Document Specialist ของไทยมักรู้เฉพาะส่วนงานของตัวเองอย่างเดียว บางคนทำ

เอกสารภาษาไทยยังอ่านไม่รู้เรื่อง โดยรวมมองว่าบุคลากรซอฟต์แวร์มีปัญหาด้าน 1. ภาษา 2. การสื่อสาร 3. Creativity 4. สิ่งที่สอนในมหาวิทยาลัยไม่ได้ใช้กันจริงๆ

คุณวิญญพงษ์ – มองว่า IT Sales และ Marketing มีความสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ถึงจะมีกระบวนการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ดีอย่างไร แต่ไม่มีการขายที่ดีหรือการตลาดที่ดีก็ไม่มีประโยชน์ และนักศึกษาที่จบใหม่ ทั้งภาครัฐ ผู้ประกอบการ และสถาบันการศึกษาควรจะหารือกันในเรื่องของ demand และ supply แนวทางของเทคโนโลยีในอนาคต เพราะไม่ใช่ว่าในอนาคตจะมีแต่กระแสตลาดเทคโนโลยี Mobile application อย่างเดียว

รศ.ดร.พิสิษฐ์ – ขอแบ่งปันความรู้เรื่องการพัฒนาการศึกษาของต่างประเทศ เช่น ในประเทศญี่ปุ่น ออสเตรเลีย บริษัทต่างชาติหากจะเข้ามาวิทยาลัยต้องเรียนจบจากสถาบันที่สอนเฉพาะด้านมาก่อนจึงจะรับเข้าทำงาน หรือประเทศเยอรมัน มี model ที่ดีในการพัฒนานักศึกษา ซึ่งทางสถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ได้นำ model นี้มาใช้ คือการเน้นให้นักศึกษาฝึกงานเยอะๆ ส่งนักศึกษาไปฝึกงานประมาณ 6 เดือน 1 ปี เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาเข้าไปสู่โลกแห่งความจริง เห็นว่าสถานประกอบการและ สถาบันการศึกษาควรหันหน้าเข้าหากัน เพื่อให้ความร่วมมือกันเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กนักศึกษาได้เข้าไปฝึกงานด้วย

คุณไตรรัตน์ – ทรัพยากร/บุคลากรซอฟต์แวร์ ที่จะออกไปในตลาด ควรจะเน้น 3 อย่าง 1.คิดเป็น 2.พูดเป็น 3.ทำเป็น ซึ่งทั้ง 3 ด้านนี้ ต้องเป็นความร่วมมือระหว่างสถานประกอบการและมหาวิทยาลัย โดยผู้เข้าร่วมเสวนาแต่ละท่านได้ให้ความคิดเห็น ดังนี้

- คุณกิตตินันท์ – เห็นว่านักศึกษาไทยควรมีใบประกอบวิชาชีพด้าน IT ซึ่ง TSEP มีนโยบายการให้ทุนและให้ Certification สอนทุกอย่างที่ “เรา” ต้องการให้กับนักศึกษา
- คุณไพโรจน์ – เห็นว่าควรจะให้มหาวิทยาลัยควรปรับตัวเป็น Software College เพื่อลงลึกในการศึกษาแต่ละเรื่องมากขึ้น
- คุณไตรรัตน์ – บางมหาวิทยาลัยมีเงื่อนไขในการรับนักศึกษาฝึกงานว่าต้องมีค่าเบี้ยเลี้ยงด้วย ทำให้บางบริษัทไม่ยอมรับเพราะต้องเสียเวลาอบรม และยังต้องเสียเงินอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตามแต่ละบริษัทไม่ได้มีปัญหาในเรื่องการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยงแค่ต้องการให้นักศึกษาเป็นงานมาบ้างแล้ว
- ดร.ศัชรณ์ – เสริมว่าอาจารย์ควรเข้าไปศึกษาในสถานประกอบการด้วยเพื่อจะได้สัมผัสประสบการณ์ทำงานจริง และในส่วนของเบี้ยเลี้ยงอยากให้มองเป็นค่าเดินทางให้กับนักศึกษา

- คุณสินีนาฏ – เห็นว่าควรบรรจุหลักสูตรการทำงานจริงในโปรเจกต์สำหรับจบการศึกษา ร่วมกับสถานประกอบการ ซึ่งหากเด็กทำงานผ่าน บริษัทจะให้ความเห็นว่าผ่าน และทางบริษัทจะจ่ายเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงให้แก่นักศึกษาด้วย
- คุณธรรมรัช – บริษัทใช้ Model ให้พนักงานเป็นหุ้นส่วนในบริษัท เพื่อสร้างให้พนักงานมองบริษัทเป็นเจ้าของบริษัท เพื่อจะได้ทุ่มเทกับงาน และมุ่งเน้นทำงานในสิ่งที่ตัวเองอยากทำ รวมถึงเป็นมีพี่เลี้ยงคอยแนะนำ

ดร.คัทธกรณ์ – สอบถามว่าสถานประกอบการมองว่าการรับพนักงานเข้าสถานประกอบการมีแนวทางอย่างไร

- คุณวิญญพงษ์ – การรับพนักงานใหม่จะให้มีการทำข้อสอบ Algorithm ซึ่งจะมีการเขียน flow หรือตั้งโจทย์ให้ผู้สมัครลอง coding program
- คุณกิตติพันธ์ – เสนอว่าจะส่งข้อสอบสำหรับการรับพนักงานให้ทางมหาวิทยาลัยดูว่าข้อสอบแบบทำงานจริง และข้อสอบจากเรียนแตกต่างกันอย่างไร เพื่อที่ทางมหาวิทยาลัยจะได้ปรับหลักสูตรให้เข้ากับการใช้งานจริงได้ และอยากให้ทางมหาวิทยาลัยเน้นการเรียนการสอนในเรื่องของ Algorithm ให้มากขึ้น เพราะนักศึกษาจะได้ปรับตัวให้เข้ากับการทำงานจริง

อ.เสาวณี – ทางม.กรุงเทพมีนโยบายให้นักศึกษาที่เรียนจบปีการศึกษา 53 เป็นต้นไป ต้องมีใบ Certification 1 ใบ เป็นอย่างน้อย และทางมหาวิทยาลัยมองว่าการผลิตนักศึกษาเพื่อให้ตอบโจทย์ของผู้ประกอบการในตลาดได้เป็นเรื่องที่ยาก เพราะกระแสเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แต่ทางมหาวิทยาลัยก็พยายามจะปรับหลักสูตรให้เข้ากับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และทางมหาวิทยาลัยเห็นด้วยกับคุณสินีนาฏที่ให้นักศึกษาเข้าไปฝึกงานในการทำงานจริง แต่ติดอยู่ในส่วนของเงื่อนไขเนื่องจากเวลาเรียนของนักศึกษาและเวลาการทำงานโปรเจกต์ของทางสถานประกอบการไม่สัมพันธ์กัน ซึ่งทางมหาวิทยาลัยอาจจะลองทำเป็น pilot group ขึ้นมา ในส่วนของภาษาอังกฤษในอนาคต ม.กรุงเทพจะมีการสอนแบบ bilingual แต่อย่างไรก็ตามต้องใช้เวลาปรับกันสักระยะหนึ่ง

การเสวนาต้องยุติในเวลา 16:40 น. ทั้งนี้ทางสภาหอการค้าของความร่วมมือสถานประกอบการและสถาบันการศึกษา อันประกอบไปด้วย บริษัท Infotronics, บริษัท 9Expert, บริษัท RV Global Soft, บริษัท T.J.S Consultants, TSEP, บริษัท ภูมิซอฟต์แวร์ จำกัด, บริษัท เอ็ดจอฟท์ จำกัด, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, สถาบันปัญญา

ภิวัดน์ เข้าร่วมกิจกรรมการเสวนาครั้งต่อไป โดยเป็นคณะทำงานเพื่อการพัฒนาทุนมนุษย์สู่ซอฟต์แวร์อาเซียน
ทั้งนี้เพื่อ “การก้าวอย่างมั่นใจ ของผู้ประกอบการซอฟต์แวร์ไทยในเวทีอาเซียน”

บันทึกการประชุม โดย คณะทำงานจาก บริษัท การจัดการความรู้เอเชีย จำกัด

ตรวจสอบข้อความ โดย นายไตรรัตน์ ฉัตรแก้ว – กรรมการอาเซียน สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย